

Dag 1: Donderdag 6 november 2008 Van Velsbroek naar Los Angeles (Californië)

Onze zoon, Remco, komt even voor half negen met de auto voorrijden en wij kunnen meteen de koffers inladen. Even later gaan we op weg, uitgezwaaid door de burens. Het is nog wat nevelig en mistig waardoor het druk is op de weg. Maar geen nood, gisteren hebben wij namelijk al elektronisch ingecheckt zodat de zitplaatsen in het vliegtuig vast liggen. Kwart over negen worden voor de deur van de vertrekhal op Schiphol afgezet. Eenmaal binnen worden wij snel geholpen omdat wij nu alleen de bagage hoeven in te leveren. Wij nemen twee koffers en een tas op wieltjes mee. Al onze handbagage paste in het kleine koffertje. Na de douane gaan we eerst dollars kopen en dan twee kopjes koffie en kijken naar de vliegtuigen. Lopen een stuk en gaan ergens zitten en eten nog een broodje. Tegen 11 uur zijn we bij de gate, door de security heen en kwart voor twaalf gaan we aan boord om half één echt de lucht in te gaan. Er is weinig (geen) zicht. Tja, dan begint het ontspannen om de eerste 8,5 uur door te brengen. We krijgen drinken en te eten, we kijken een film (Mama Mia) en nog een film, doen een dutje, gaan naar het toilet, lezen en puzzelen wat. Half drie (20.30 uur NL tijd) landen wij op Washington Dulles. Rustig aan het vliegtuig uit gaan, aansluiten in de rij voor de Immigratiedienst. Na de Immigratiedienst op naar de koffers, welke al van de band zijn gehaald. Nu door de douane heen (geen vragen, geen controle) en meteen weer je koffers afgeven om deze verder door te sturen. Wij zelf komen, na weer een security check, tegen half vier in de C/D hal van het vliegveld. Deze kennen wij van een vorige reis en lopen lekker de hele hal door om te bewegen na het lange zitten. Het is erg druk, bij de meeste eettentjes staan de mensen buiten te wachten. Het is er warm. We halen bij "Wendy" wat hartigs te eten. Even over 5 uur (23 uur in NL tijd) zijn we bij gate C4 en half zes begint het inchecken. Kwart over zes, inmiddels is het donker geworden, gaan we de lucht in. We kijken nogmaals de film van Mama Mia. Nu geen gratis eten maar alleen drinken, koffie en fris. Na 5 uur vliegen landen we om 20 uur (3 uur verschil met Washington en 9 uur met NL) in Los Angeles. Nu geen controles meer, kunnen meteen naar de bagageclaim lopen. Als we de koffers hebben lopen we de hal uit naar plaats waar de bussen komen. Ellie ziet al meteen de bus met o.a. Hilton er op. Wij stappen in en worden met de koffers geholpen. Tien minuten later staan we voor het Hilton hotel. Bij de incheckbalie van het hotel worden wij niet aardig ontvangen, geen enkele uitleg van hoe en waar en wat. Maar gelukkig zijn wij zelf oud en wijs genoeg om de weg naar onze kamer te vinden, zodat wij om 21 uur (5 in de ochtend in NL) onze kamer 4008 binnen stappen. We besluiten nog een ommetje te maken (luchtje scheppen) en meteen te zien waar de west-ingang van het hotel is waar wij morgenochtend door Moturis worden opgehaald. Na terugkomst op de kamer thee gezet en gedronken met (meegenomen) cracker. Half elf gaan we slapen.

**Dag 2: Vrijdag 7 november 2008 Van Los Angeles naar Desert Hot Springs (Californië)
Camping: Sams Family Spa, gereden: 120 mijl, 193 km**

De wekker loopt om half zes af. Zijn vannacht, door het tijdsverschil, wel een paar keer wakker geweest. Ellie gaat thee zetten en wij eten daar een cracker bij. Voor we vertrekken gaan we nog koffie en nemen daar een (meegenomen) Bammetje bij. Uitchecken (weer niet aardig) maar worden nu wel met de koffers geholpen door een portier. Even voor zeven uur staan we klaar voor het ophalen door Moturis. Als er een kwartier later niemand is gekomen komt de portier vragen of hij voor ons kan bellen. Hij gaat dit doen, maar inmiddels is de auto van Moturis er ook. Wij stappen in en rijden dan in één keer door naar de Moturis locatie. Onderweg op de Freeway zien wij een auto in de brand staan. Ca. 8 uur zijn wij op de ophaallocatie van Moturis. Kunnen koffie nemen en vullen wat papieren in. Het is niet druk, er zijn slechts enkele afhalers. De camper, een type J29, staat voor ons voor de deur klaar. De grootte is toch nog meer dan we dachten. Samen met de verhuurder de camper controleren op deuken en krassen. Ook wordt de werking van alle onderdelen uitgelegd. Wij tekenen de benodigde papieren en kunnen dan in principe weg. Maar we zetten de camper even elders op het terrein zodat wij wat kunnen uitpakken en inruimen. Kwart over tien rijden we wel de weg op.

Dit is wel even wennen! Wij vinden de camper een groot bakbeest zodat het bij de hoeken wel even opletten is voor dat je de bocht kan nemen. Nu eerst een winkel zoeken om de eerste behoefte aan eten en drinken te kopen. Dit wordt een Wal-Mart. Hier kunnen we niet alles krijgen (geen vers) maar in elk geval genoeg om deze dag en morgenochtend door te komen. Wij rijden, om LA uit te komen, via de I5 noord, I605 noord en dan weg 60 oost. Deze weg blijven wij voorlopig volgen. In begin is het nog erg druk, veel vrachtverkeer. En wij moeten nog steeds wennen aan deze zeer grote camper van bijna 9 meter lengte!

Wat ons weer opvalt zijn de vele slechte wegen, met gaten, slechte reparaties, e.d. Alles rammelt om je heen. Langs deze freeways in en rond Los Angeles zijn geen stopplaatsen of tankstations om even pauze te houden. Tegen half een rijden wij dan ook een afrit af waarbij een county park staat aangegeven om pauze te houden. Maar helaas vinden wij dit park niet zodat wij wat later toch weer op de snelweg rijden. Als we op een gegeven ogenblik een afrit naar een shoppingmall zien gaan we hier snel af en parkeren de camper dwars over drie parkeerplaatsen (ruimte genoeg!). Het is zeer warm en blijven dus in de camper om ons brood te eten. Tegen tweeën rijden we verder, in het campingboek gekeken naar campings, eerst in Banning, maar kiezen voor Desert Hot Springs. Komen nu duidelijk meer in het desert gebied. Aan de grote casino's te zien rijden wij nu door een Indianenreservaat. De afslag van weg 62 is snel gevonden (midden tussen wel 1000 windmolens) maar de afslag Dillonroad rijden wij voorbij. Wat verder is de afslag naar Desert Hot Springs zelf, nemen deze dus en rijden dan door dit uitgestrekte stadje en komen, na wat zoeken, toch bij de uitgezochte camping Sams Family Spa. Worden aardig ontvangen en kunnen zelf een plek uitzoeken. We lopen een rondje en als we de keuze hebben gemaakt gaan we betalen en de camper naar zijn plek brengen.

Het is nog steeds erg warm, zitten even in de schaduw. Ellie gaat wat verder uitpakken en inruimen. Jan sluit de camper aan en gaat het knipperachterlicht nazien (onderweg gemerkt dat iets niet goed gaat). De zon zakt achter de bergen, maar we maken eerst een wandeling naar de zwembaden. Hier is een groot warm water zwembad, een kleiner bad voor de kinderen, 4 hot-springs van verschillende temperaturen. Maar er is ook een mooi grote vijver met vele vogels en nog veel meer vissen. Bij de camper (het is nu geheel donker) drinken we koffie voor we aan de pizza beginnen. Als we de oven willen aansteken blijkt dit niet te gaan. Het waakvlammetje brandt wel als de ontsteekknop wordt vast gehouden, maar gaat meteen daarna uit. Dan de pizza maar in de magnetron doen, minder lekker wordt wat zachter. De pizza eten we aan de buitentafel op. Na het eten trekken we onze zwemkleding aan en met een handdoek om lopen we naar het zwembad. Het water is heerlijk warm en in het donker (met verlichting om en in het bad!) heeft dit wel wat. Er uit komen is nu een wat koude bedoening. We lopen nu snel naar de hot springs. Hier in zitten is ook lekker. Terug lopen naar de camper in je zwemkleding is niet lekker. In de camper even onder de warme douche staan. Verder buiten gezeten en dit dagboek geschreven. Half elf naar bed.

Dag 3: Zaterdag 8 november 2008 Van Desert Hot Springs naar Yuccon Valley (Californië) Camping: Joshua Tree Lake, gereden 47 mijl, 76 km

Vannacht goed geslapen, wel gemerkt dat het bed wat aan de korte kant is. Vandaag een list verzinnen om het bed wat langer te "maken". Staan om kwart over zes gelijk met de zon op. Zien de zon op de bergen schijnen. Het is fris in de camper, we hebben gisteravond de ramen open laten staan. We doen onze trainingspakken aan en gaan naar buiten om aan de buitentafel te ontbijten. Later nemen we nog koffie. Ondertussen kijkt Jan nogmaals naar de achterknipperlichten (het zit echt in het lampje). Gezorgd dat het linker lampje het wel doet. Nu gaan we eerst zwemmen. Het grote bad lijkt nu wel frisser te zijn maar toch wel lekker. Weer in de verschillende hot springs gezeten. Gaan nu bij de hot springs ons douchen en aankleden. Lopen dan naar de vis/vogel vijver. Zien een vogel een flinke vis pakken, die hij helaas later kwijt raakt.

Weer terug bij de camper is het binnen 32°C, buiten in de schaduw 24°C. Na de koffie pakken we in en gaan op weg naar Yuccon Village. Hier gaan we voor de eerste keer tanken en kopen in een grote autoshop een nieuw lampje voor het achterknipperlicht. Jan zet dit lampje er meteen in (werkt!). Bij een grote supermarkt gaan we parkeren en gaan eerst lunchen. Wel in de camper, want buiten is het erg warm. Bij de supermarkt halen we vooral verse groente, vlees en andere boodschappen. Rijden naar het informatiegebouw bij de West-ingang van het Joshua Tree NP (National Park). Hier vernemen we dat alle campings in het park vol zijn. Kopen wel kaartje voor morgen en vragen naar een alternatieve camping. Mevrouw geeft uitleg en wij gaan op pad daar naar toe (ca. 10 mile). De camping ligt aan het eind van een lange weg bij de kopermijn. Om ons heen is het één en al desert. Kunnen weer zelf een plek nemen in de rij voor campers. Zetten de camper vlak naast een boom (schaduw). Het waait hier wel veel meer en er zijn flinke wolken gekomen. De camper aangesloten en de stoeltjes buiten gezet om van het zeer ruime uitzicht te genieten. Op het terrein zijn vele kampeerders met een tentje. We maken een rondje om het meertje en over het terrein. Het waait nog steeds. Jan schilt aardappels en Ellie gaat koken. Na het eten (in de camper, buiten is te veel wind en het is fris geworden) gaat Jan het verslag maken en ziet dat er

verbinding met internet te maken is en checkt en beantwoordt de e-mail. Gaan in het donker nog een rondje lopen over het grote terrein en kijken naar de lampjes in het dal. Ellie speelt een spelletje op de computer. Als list om het bed wat langer te maken hebben we bedacht om het matras 10 cm op te schuiven en in de ruimte bij het hoofdeinde op te vullen met een slaapzak die we over hebben. Ca. half elf naar bed. Het waait nog steeds zeer stevig. Na een half uurtje zijn we nog wakker/niet geslapen door de wind. Er waaien steeds takken van de boom tegen de camper waar we wakker van blijven. Jan rijdt de camper een stuk naar voren zodat dit is verholpen. Maar de wind laat de camper aardig schudden zodat wij onrustig gaan slapen.

**Dag 4: Zondag 9 november 2008 Van Joshua Tree Lake naar Blythe (Californië)
Camping: KOA Blythe/Colorado River, gereden 147 mijl, 237 km**

Zes uur zijn we wakker, nog steeds wind (wel minder) en kijken via het raam bij het bed naar het mooie uitzicht. Het is fris in de camper en Jan zet de kachel en de warm water boiler aan. Half zeven staan we op. Gaan douchen en daarna ontbijten in de camper. Nog een koffie nemen en kwart voor negen rijden we naar de west ingang van het Joshua Tree National Park. Het is fris, vooral door de wind. In het park vele bijzonder planten en een apart soort natuurschoon. Stoppen op verschillende plekken om de natuur in ons op te nemen. Bij de Hiden Valley gaan we wandelen. Het is fris, lange broek en regenjas aan. Later als de zon weer door komt wordt het veel beter. Erg leuke wandeling gemaakt. De stenen rotsen voelen ruw aan maar zien er mooi en bijzonder uit. Verderop in het park maken we nog een wandeling, willen een aangegeven route lopen maar dit lukt niet, nu kiezen we zelf een weg door het landschap. Gaan hier lunchen in / bij de camper. Rijden weer verder tot de cactustuin. Ook weer heel bijzonder om te zien, vele "Teddybeer" cactussen. Het is allemaal desert landschap en toch steeds weer anders. Onderweg gaat Ellie een stuk rijden om aan deze camper te wennen. (*Hierna heeft Ellie wel elke dag een deel van de route gereden*) Voor we het park gaan verlaten, om ca. half drie en het weer een stuk warmer is geworden, nemen we nog wat te drinken. Jan rijdt hierna in één stuk door naar Blythe, naar een KAO camping aan de Colorado rivier. Op verzoek van Ellie krijgen we een plek waar we naar de rivier kunnen kijken. We lopen nu eerst een rondje naar de rivier en over het terrein. Jan gaat water en elektra aansluiten, Ellie gaat soep maken. Na de soep repareren we de tafel in de camper (was erg wiebelig). Ellie bakt een paar eieren en wij eten brood. Jan gaat verslag schrijven en foto's over zetten (van onze toestellen naar de laptop) en dergelijk.

**Dag 5: Maandag 10 november 2008 Van Blythe naar Phoenix/Apache Junction (Arizona)
Camping: Apache Trail, gereden 186 mijl, 299 km**

Vandaag worden we om half zes wakker van een zeer hard sissent geluid. Jan springt zijn bed om te zien wat dit is en of dit in de camper is. Gelukkig kunnen wij niets vinden. Achteraf denken we dat het geluid iets van buiten was, ergens wordt iets afgeblazen?

Staan een half uurtje later op bij een blauwe lucht. Wij gaan ontbijten en dan douchen en aankleden (korte broek). Ellie zet de stoeltjes in de zon. Lopen weer naar de rivier en nemen foto's. Bij de camper gaan we koffie drinken, lekker zittend in de zon. Even voor negenen vertrekken, Jan rijdt het eerste stuk tot de eerste rest-area. Ellie rijdt het tweede deel. Wij komen tot de conclusie dat we de tijd 1 uur vooruit moeten zetten (naar mountaintime). De snelweg is erg recht en eentonig, loopt door de desert met in de verte bergen. Na nog een chauffeurs wisseling komen we in het meer stedelijk gebied van Phoenix. Phoenix (centrum met 1,5 miljoen inwoners) bestaat uit vele woongebieden (rondom Phoenix wonen ruim 4 miljoen mensen) met een eigen naam. Het gehele gebied is wel 40 mile lang en dwars door deze stad loopt een snelweg van 2x4 banen. Via internet hebben wij gelezen over een botanische tuin in Phoenix, deze willen we bezoeken. De afslag van de snelweg is simpel gevonden, voor de verdere route leest Ellie de kaart en vinden samen de goede weg naar de Desert Botanical Garden. Hier parkeren we op de parkeerplaatsen voor bussen. Het is tijd voor de lunch, we gaan met onze stoeltjes buiten zitten met een klaar gemaakte boterham en melk (mensen kijken wel naar deze, in hun ogen, vreemde vertoning). Het is nog steeds blauw en zeer zonnig, wij smeren ons in met zonc crème.

Het is een mooie (en denklijk vrij nieuwe) tuin met vele (voor ons) bijzondere planten en cactussen. Door verschillende tuinsoorten gelopen. Zo is er ook een culturele trail. Zo kan je van de bladen van een Yucca (schilder)kwastjes maken. Erg leuk om te doen en leerzaam. Weer in de camper drinken we nog wat en gaan dan verder. Rijden naar weg 60 (zeer druk, met vele rijbanen), dan richting Oost tot afrit 197 (Tomahawk

road) en gaan deze weg in tot de KAO camping Apache Trail. Kwart voor vijf checken wij in. Camper op de blokken zetten (om horizontaal te zetten) en aansluiten. Ellie zet thee. Buiten de thee opgedronken, het wordt wel frisser als de zon ondergaat (half zes). Jan probeert ondertussen of er internet te krijgen is. Lukt maar half, wel met netwerk maar niet met internet. We lopen een rondje naar het zwembad (warm) en een stukje over de weg. Weer in de camper gaat Ellie koken en Jan gaat foto's overnemen. Na het eten gaat Ellie afwassen en Jan het verslag schrijven. Verder website foto's uitgezocht en klaar gezet.

Dag 6: Dinsdag 11 november 2008 Van Phoenix / Mesa naar Benson (Arizona)

Camping: Kartchner Caverns State Park, gereden 166 mijl, 267 km

Vannacht goed geslapen (Ellie had een extra dekbed gebruikt, de nachten zijn kouder geworden doordat wij op een hoogvlakte zitten), geen herrie of andere slaapverstoorders. Staan nu pas na half zeven op. Het wordt hier iets later licht. De kachel is vannacht een paar keer aangeslagen. Na het ontbijt schijnt de zon al lekker, stoeltjes naar buiten voor de koffie. Jan gaat ondertussen dumpen. Jan gaat nog een keer internet proberen, nu lukt het opeens wel. E-mails van Melvin en Manon, antwoordt terug gezonden. Het lukt om ook de eerste foto's op onze website te zetten! Dan lopen we nog even naar de winkel om te zien of er brood is (nee), kopen wel ansichtkaarten. Helaas zijn er geen postzegels, krijgen uitleg waar postoffice is en voeren met de winkeldame een lang gesprek over Europe.

Het is inmiddels al laat geworden, snel op weg, eerst naar het postkantoor. Dit is snel gevonden maar is helaas gesloten vanwege Veteranenday. Nu naar weg 60 (later weg 79 en 77). Lange rechten wegen door een landschap vol cactussen. Wel zie je de cactussoorten veranderen. Vlak voor Tucson stoppen we bij een lunchplek. Hier eten we onze boterhammen op in het zonnetje. Door Tucson heen is het druk, we gaan nu linia recta naar de I10 freeway en verder door naar Benson. De eerste afrit van Benson gaat o.a. naar het Kartchner Caverns State Park. Omdat we nog wat brood nodig hebben, kijken we bij een tankstation of zij dit hebben. Helaas niet maar wel wat wij morgenochtend kunnen eten. Even over drieën zijn we bij het park. Met de communicatie bij de poort gaat het niet geheel goed, wij rijden het park in terwijl de wachter ons wil helpen en zit te wachten tot wij komen betalen. Bij het camperterrein worden wij halt gehouden door een parkwachter die ons hierop aanspreekt. Maar het komt goed, we kiezen een plek uit (46) en terwijl wij lopen om te betalen (zelfregistratie) komt er een mevrouw met de auto ons alsnog de folders brengen. We praten over de grotten. Kunnen om kwart voor vier met een rondleiding mee. Wij doen bij de camper onze bergschoenen aan en nemen wat te drinken. Lopen naar het hoofdgebouw en kopen (vrij dure) kaartjes voor de tour door de Big Room cave. Helaas mogen er geen spullen (geen fototoestel e.d) mee genomen worden. Omdat we geen tijd over hebben, huren we een kluisje voor deze spullen. Met een "treintje" naar de ingang van de cave. Het is in de cave erg warm en vochtig, door middel van deuren wordt het klimaat in de cave zo min mogelijk verstoord. Onze gids verteld veel, niet alles is voor ons begrijpelijk. Zien wel vele mooie dingen welke door het water zijn gemaakt. Het is er erg vochtig en warm, dit vermoeid ons aardig. Maar al met al mooi om dit te zien. Als wij buiten de cave komen (bijna half zes) is de zon al weg (wel rode wolken) en is het fris geworden. We lopen naar de camper en gaan aan één kant de blokken onder camper doen (staat scheef) en sluiten het elektra aan. Even rustig zitten en Ellie gaat koffie zetten en daarna het eten klaar maken. Doen onze gordijnen dicht en de kachel aan. Schrijven de ansichtkaarten, maken het verslag en spelen een spelletje op de computer. Als we naar bed gaan blijkt het buiten aardedonker te zijn. De maan schijnt niet en op deze camping is geen verlichting.

Dag 7: Woensdag 12 november 2008 Van Benson naar Deming (New Mexico)

Camping: 81 Palms RV Resort, gereden 189 mijl, 304 km

Douchen doen we vandaag in de familie kamer (is handig met de toiletspullen geven) in het toiletgebouw van de camping. Koffie drinken en dan de wandelschoenen aan. Wij gaan een walkingtrail lopen. Eerst bij het café van het info centrum nog een flesje water kopen en meenemen. Even over negenen gaan we op pad. Een rustige wandeling door een stijgende landschap. Om ons heen cactussen en andere prikkende planten en struiken. Het uitzicht is steeds erg mooi. Het stuk naar de top is wat steiler. Ondanks dat de zon volop schijnt voelt het wat koel aan door de wind. In de luwte is het warm. Regelmatig water drinken en één keer gestopt om wat te eten. Een prachtige tocht van ruim 2,5 uur. Terug bij de camper zet Ellie thee welke wij buiten in de zon opdronken. De kamphost komt langs en maakt nog een praatje. Dan is het tijd om te vertrekken en inkopen te doen want we hebben geen brood meer voor de lunch. Bij de I10 gaan we eerst

tanken, dan de I10 op naar het oosten. Helaas zien we geen supermarkt of iets dergelijke, ook niet in het volgende oord. Bij een benzinepomp/restaurant slaan we af en gaan hier wat eten. De keuze is niet geweldig, we nemen kipstrips met friet (één porties voor ons tweeën is al meer dan genoeg!). Onderweg nog een keer gestopt om wat te drinken en te wisselen van bestuurder. Bij Deming gaan we op zoek naar een supermarkt en vinden weer een Wal-Mart, deze heeft wel een grote fresh food-afdeling. Inkopen gedaan en we rijden terug naar het begin van het stadje want daar hebben wij een senioren camping gezien. Melden ons aan en krijgen een plek vlakbij de pool (zwembad). El gaat koken en Jan gaat proberen internet te krijgen (lukt niet). Na het eten lopen we naar het kantoor en krijgen een brief met code mee voor internet (lukt nog niet). Na het afwassen en de koffie gaan we zwemmen. Wij zijn de enige in het verwarmde indoor zwembad. De whirlpool is erg prettig. Dan douchen en naar de camper om te schrijven en de dag van morgen uit te zoeken.

Dag 8: Donderdag 13 november 2008 Van Deming naar Van Horn (Texas)

Camping: KOA Van Horn, gereden 234 mijl, 377 km

Vannacht was het veel minder koud dan voorgaande nachten. Het weer is mooi. Bij vertrek nog wat foto's genomen en gaan in Deming nu eerst naar het postkantoor. Er zijn 5 mensen voor ons. Postzegels gekocht, op kaarten geplakt en op de bus gedaan. Nu nemen we de weg naar Columbus. Op deze weg is vrij veel vrachtverkeer. Zien onderweg citrusbomen, pepers en andere gewassen. In Columbus bij het oude stationsgebouw de camper geparkeerd. Columbus is begin 1900 vijandelijk aangevallen vanuit Mexico, hierbij zijn een aantal Amerikaanse militairen omgekomen. Dit soort feiten worden in de VS nog steeds als geschiedenis gekoesterd. Er is een heel park voor gemaakt (zelfs met een camping erbij) en wordt keurig onderhouden. Wij wandelen een rondje en nemen foto's. Zitten op enkele mijlen van de Mexicaanse grens. Rijden nu over weg 9 naar El Paso. Zien regelmatig busjes van de grenspolitie. Vlak voor El Paso zetten we de camper op een stuk braakliggende weg en gaan middageten, de zon schijnt goed en we zetten de stoeltjes uit. Als we de klaar gemaakte boterhammen eten krijgen we steeds meer last van vliegen. We vluchten naar binnen. El Paso blijkt een zeer flinke stad te zijn met erg veel verkeer. Het is er erg druk. Vlak voor ons blijkt dat een auto een aanhanger heeft verloren. Even wat oponthoud maar wij kunnen gelukkig snel door rijden. Eenmaal El Paso uit wordt het op de snelweg rustiger, praktisch alleen vrachtverkeer. Het stuk op I10 bij Alpine ziet er mooi uit. Eenmaal op de KOA camping in Van Horn vraagt Ellie om de plek waar wij in maart ook hebben gestaan, dit kan. Als de camper op zijn plaats staat, nemen we thee en gaan in de zon zitten. Alleen de sterke wind belet ons om voor de camper te gaan zitten (zoeken de luwte achter camper). Wandelen een rondje over het terrein. Inmiddels hebben wij onze horloges weer een uur vooruit gezet naar central time. Jan probeert het internet en heeft snel verbinding! Na de koffie lopen we naar het café op de camping en bestellen een hamburger met sla en patat voor Ellie en kipstrips voor Jan, die wij meenemen en in de camper opeten. In de avond zoeken we foto's uit en zetten die op de website. Al met al gaan we pas tegen elf uur naar bed!

Dag 9: Vrijdag 14 november 2008 Van Van Horn naar Comstock (Texas)

Camping: Seminole Canyon State Park, gereden 262 mijl, 422 km

Als we wakker worden is de zon al op, maar er zijn wat meer wolken. Tijdens het ontbijt internet aangezet en (video) verbinding met kinderen gezocht, hetgeen niet lukt. Het tijdsverschil is nu nog maar 7 uur, zodat het praktisch niet kan lukken omdat het bij de kinderen nog midden op de dag is. Op ons gemak buiten, in de zon, koffie gedronken. Na vertrek eerst nog even tanken alvorens weg 90 op te gaan en om dan een flinke afstand door "niemandsland" te maken. In het begin is er nog teelt van pepers en anders gewas, citrusbomen en ronde groene weilanden (door de watersproeiers die ronddraaien). Voor de rest is het wilde planten en wilde gras groei. Hier en daar ziet het er erg mooi uit omdat het wilde (harde) gras nu helder blond is. Soms rijden wij tussen bergketens en soms over eindeloos lijkende vlaktes. Hier en daar staan zwarte koeien. Op de vrij brede weg is het erg rustig rijden. Wij wisselen elkaar om het uur af en nemen dan wat te drinken of te eten. Het landschap is eentonig te noemen maar voor wie er oog voor heeft is er toch veel te zien. Omdat onze route vlot verloopt besluiten we verder te rijden dan gepland. Wij rijden nu door tot 8 mile voor Comstock, tot in het Seminole Canyon State Park. In dit park is een camping. Wij melden ons aan en krijgen plaats 30 toegewezen en worden er op attent gemaakt dat er morgenochtend een excursie is in de canyon. Het is inmiddels half vijf. Even zoeken naar de plek en dan de

camper achteruit in de parkeerhaven zetten. Stoeltje buiten zetten, elektra en water aansluiten en thee zetten. Het waait flink, maar vóór de camper is het in de zon prima zitten. Tegen zessen gaat de zon onder, foto's genomen. Stoeltjes opruimen en Ellie gaat eten koken. Na het eten een rondje over de donkere camping gemaakt. Er staan een aantal campers, maar ook mensen die een tentje bij hun hebben. Van een aantal anderen denken wij dat zij in de auto zullen slapen. In de avond verslag zitten schrijven en lezen. Buiten waait het hard met rukwinden, de camper schud af en toe flink. Als we in bed liggen waait het nog steeds en liggen we te schudden, maar wij zijn toch snel in dromenland.

Dag 10: Zaterdag 15 november 2008 Van Comstock naar Carrizo Spring (Texas)
Camping: Brush Country RV Park, gereden 139 mijl, 224 km

Half zeven loopt de telefoon (wekker) af. Vannacht geen last van de wind meer gehad, de wind is inmiddels sterk afgenomen. Buiten wordt het licht met een rode gloed en tegen kwart over zeven komt de zon boven de horizon uit. We ontbijten en kijken naar buiten, onze burens hebben een kampvuur gemaakt om spek of dergelijks te bakken. Ellie ziet twee "hertjes", Jan neemt foto's. Douchen, aankleden en koffie, we maken ons klaar met de bergschoenen om naar het infocentrum te lopen en mee te doen aan een tour naar de 4000 jaar oude muur beschilderingen. In de zon is het lekker warm maar de wind maakt het fris. Het is ruim 20 minuten lopen naar het infocentrum. Melden ons aan en men is blij verrast dat wij mee willen. Stipt 10 uur komt de gids. Worden aan elkaar voorgesteld. Gids verteld een en ander over de vindplaats in de canyon en over de Indianen. Geeft onderweg als we de canyon afdalen uitleg over planten en waarvoor deze allemaal gebruikt kunnen worden. De gids heeft ook de "oude" wapens bij zich om dit uit te leggen. Bij de roodkleurige tekeningen op de rotswanden en plafond krijgen we een uitgebreide uitleg. Foto's genomen. Op zich erg leuk om door een canyon te lopen en te weten dat hier 4000 jaar geleden al mensen woonden! Even pauze genomen alvorens terug te lopen naar de camper. Kwart over twaalf zijn we terug. Stoeltjes uit en in de zon ons broodje eten. Eén uur vertrekken we van deze plek richting Del Rio. Komen langs een waterrijk gebied (uitlopers van de Rio Grande River). In Del Rio getankt (\$2,12 voor een Gallon= € 0,48 per liter). De omgeving is wel iets veranderd, wat meer bomen en hier en daar een huis. Even over viertien zijn we in Carrizo Spring. Na ons te hebben aangemeld en de camper te hebben aangesloten (en thee gezet) gaan we lekker in de zon zitten lezen. Tegen half zes, als het frisser wordt gaan we de was in twee wasmachines doen (voor \$6,- voor 2 wassen inclusief drogen). Ellie gaat koken en Jan gaat administratie en verslag doen. Na drie kwartier gaat Jan de was in de drogers doen. Inmiddels is het eten klaar en kunnen we aan tafel. Als we klaar zijn is het bijna zeven uur en kunnen we de was ophalen. Ellie vouwt meteen de handdoeken op. Weer terug in de camper, gaat Ellie afwassen en Jan verder met het verslag. Dan de foto's over nemen op de computer en een aantal verwerken in de website. Blijkt dat wij een redelijke internet verbinding hebben (spontaan, waarschijnlijk via burens) dus zetten we de foto's op de website. Er zijn weer reacties bijgekomen! Meteen naar de weersverwachting voor de komende dagen gekeken.

Dag 11: Zondag 16 november 2008 Van Carrizo Springs naar Laredo (Texas)
Camping: Lake Casa Blanca State Park, gereden 90 mijl, 145 km

Na het ontbijten gaat Jan de computer opstarten om te zien of de verbinding nog goed is. Verzenden van MSM naar de kinderen. Na een aanvankelijk probleem met het geluid hebben we videoverbinding (via webcam) met de kinderen en kleinkinderen. Leuk om weer de kleinkinderen te zien en te spreken. Na de tweede koffie de camper afkoppelen en vertrekken. We hebben uitgezocht waar de Wal-mart ligt en rijden daar naar toe. Blijkt op zondag nog gesloten te zijn tot 11 uur. Gaan nu eerst boodschappen doen in de naast gelegen Dollar General. De rest halen we alsnog bij de Wal-mart. Nu op naar het zuiden. Zelfde soort wegen. De struiken worden wat meer bomen. Onderweg op een picknickplaats onze lunch gebruikt (zonnig). Bij Laredo is het even onduidelijk hoe we moeten rijden maar we blijken op de goede weg te zijn en vinden de afslag naar het Lake Casa Blanca State Park. We melden ons om 2 uur aan en krijgen plaats 201 toegewezen. Het is een groot meer waar we om heen moeten rijden. Het is een grote plek, stoeltjes uit, sapje in schenken en een boek mee om lekker in de zon te lezen. Een uurtje later een wandeling over het terrein gemaakt en vinden andere plekken, meer bij het water, leuker. Besluiten dit te gaan vragen, camper loskoppelen en naar het kantoor rijden (2 x 1,5 mile). We mogen ruilen van plek (wordt gratis aangepast). Op nieuwe plek alles aangesloten en thee gezet en wederom lekker in de zon gezeten. Als de zon een beetje achter de bomen verdwijnt wordt het meteen frisser. We ruimen op en gaan een heuveltje

op om over het water de zon te zien ondergaan (kwart voor zes). In de camper gaat Ellie koken en Jan met de computer doen. Na het eten een klein ommetje gemaakt en over het water gekeken. Verder verslag gemaakt, foto's overgezet en gelezen.

**Dag 12: Maandag 17 november 2008 Van Laredo naar Port Aransas
Camping: IB Magee Beach Park, gereden 182 mijl, 293 km**

Als we om zeven uur opstaan, is de lucht wederom helder blauw! Na ontbijt, koffie drinken in de zon. We gaan een wandeling maken, o.a. naar de vissers-pier en zijn even voor tienden terug. Nog even naar het toilet, camper loskoppelen, blokken onder camper weg halen en we kunnen rijden. Omdat we straks weer over lange rechte, en vooral verlaten, wegen gaan rijden gaan we eerst tanken. Hier is de benzine nog goedkoper, \$ 1,94 per gallon. We nemen weg 54 (later weg 44) naar Corpus Christie en zien weer vele oliepompstations en ook nog enkele ja-knikkers. Het landschap verandert in enorme ranches, goudgele graslanden en andere agrarisch landerijen.

In de "dorpjes" staan vele gebouwtjes leeg, kennelijk zijn de jongeren naar de grote stad gegaan (dit geldt voor de gehele USA). Wat ook veel voorkomt is dat gebouwtjes verlaten worden en dat elders iets nieuws wordt gebouwd. Het oude blijft gewoon staan, ruimte genoeg! Dit geldt ook voor auto's, machines en andere soorten apparaten. Het resultaat is echter een sterke verwaarloosde uiterlijk van het dorp.

Onderweg in een stadje bij een stadspark (met kinderspeelplaats) gestopt om ons broodje op te eten. Als we ons brood in de camper klaar maken, zien we ca. 12 mannen in gestreepte overalls, gevangenen met sheriffs, die in het park o.a. de vuilnisbakken legen en de rommel opruimen. Via Corpus Christie bereiken we de eilanden voor de kust en rijden we naar Port Aransas. Via het campingboek hebben we drie campings uitgezocht, maar als wij daar langs rijden lijken ons deze niet. We komen langs het Visitor-centre en we vragen nadere informatie. We maken een praatje en horen dat de laatste hurrican hier nauwelijks schade heeft veroorzaakt. Via een gidsje weten we welke camping wij in maart hebben gehad. We rijden hier, via het strand, naar toe, het is inmiddels half drie geworden. Het is een stuk rustiger dan in maart, we schrijven ons in voor twee nachten op plek 25. Als de camper staat en aangesloten is, drinken we in de zon een beker thee. Daarna gaan we wandelen, langs het strand naar de stenen pier. Ellie vindt in de branding stukjes koraal en dit brengen we eerst terug naar de camper. De stenen pier een stuk opgelopen, zien een wat vreemde boot (met een laag midden gedeelte, waarschijnlijk om andere boten te vervoeren) binnen komen, in de boeggolf springt steeds een dolfijn omhoog. Langs het strand terug gelopen naar de houten pier om bij de bushalte te kijken naar de vertrektijden van de bus naar het centrum van het dorp. Dit is er helaas niet. Het is half zes en zon gaat bijna onder, we gaan naar de camper terug (dan is de zon wel onder). Na het eten gaan we in het campinggebouw een was draaien (half uur), om daarna in de camper wat te lezen en het verslag te maken.

Dag 13: Dinsdag 18 november 2008 Port Aransas, rustdag

De normale ochtenddingen gedaan, de lucht is strak blauw en de zon schijnt. Het is nu nog wat fris, maar dat veranderd later duidelijk. Na de koffie (natuurlijk in de zon) besluiten we te gaan lopen naar de fietsenverhuurder in het dorp. Binnen een klein half uur zijn wij er. We lopen eerst de naastliggende supermarkt binnen en kopen het een en ander. Bij de fietsenverhuurder huren we voor 8 uur twee fietsen met mandjes. Op ons gemak op de fiets terug naar de camper. We maken ons brood klaar nemen nog koffie met een speculaaskoek (los gekocht!). Als alles is ingepakt (iets na half twaalf) rijden we naar het strand en op het strand. Eerst hebben we nog even ons vest aan, maar die gaat al spoedig uit. Het fietsen gaat wat zwaar, het zand is toch wat nat. Af en toe stoppen we voor schelpen. Ca. half een gaan we wat eten. Ellie gaat met haar voeten in de zee. De zon blijft de hele middag schijnen. Het is vrij stil op het strand, hoofdzakelijk zijn er vissers die hun lijnen hebben uitstaan. We rijden tot paal 62 en gaan dan weer terug. Onderweg af en toe gestopt om wat te drinken of te eten. Weer bij de camper (kwart voor vier) zetten we de fietsen op slot en gaan met onze stoeltjes en een leesboek naar het strand. Na een kwartiertje vinden we het door de wind te fris worden en gaan bij de camper verder met lezen tot bijna 5 uur. We gaan de fietsen terug brengen. Bij de fietsverhuurder kopen we een zadel voor Ellie haar fiets in Nederland (hadden we in maart al gezien maar toen niet gekocht). Terug gelopen met een ijsje welk wij bij de supermarkt hebben gekocht. Het is nog licht als we terug zijn bij de camper. We ruimen wat op en na het avondeten maakt Ellie de gevonden schelpen schoon en gaat Jan het verslag maken. Verder wat lezen en

wakker blijven want onze wangen en ogen zijn erg warm geworden van de zon. Verder bekijken we de route en mogelijke campings voor morgen.

Dag 1: Woensdag 19 november 2008 Van Port Aransas naar Matagorda (Texas)

Camping: Matagorda Bay Nature/RV Park, gereden 139 mijl, 224 km

Het wordt weer een stralende warme dag en warmer dan gisteren. Wij willen op het strand nog een foto van ons tweëen nemen. Als we dit aan het proberen zijn (met statiefje en zo) stopt er een auto en er stapt een man uit die aanbiedt om even een foto te nemen! Natuurlijk is dat handiger. Spreekt een paar woorden Duits, uit een film zegt hij. In de verte komt een groot olieplatform aanvaren, waar we ook foto's van nemen. Bij de camper besluiten we alsnog even te blijven en vandaag minder ver te gaan rijden. We wandelen naar de stenen pier om het olieplatform binnen te zien komen. Helaas zien we geen dolfijnen. We lopen langs het strand naar de andere pier en terug naar de camper. Ellie loopt in het water en zoekt nog wat bijzondere schelpen. Nemen nog een kopje koffie en vertrekken dan om eerst te dumpen en dan naar de supermarkt in het dorp te rijden. Hier wat uitgebreider boodschappen gehaald (voor enkele dagen). Op naar de ferry, waar het nu zeer rustig is, wij hebben maar één auto voor ons. Op de ferry staan we vooraan en de oversteek is zo gebeurd. Via Aransas Pass rijden we richting Houston over weg 35. Komen langs vele plants, (fabrieksterreinen), zoals olieraffinaderijen, kerncentrale, iets met cement/steen. Onderweg stoppen we om te eten en later om ons sapje te nemen. Steken de Colorado Rivier over. In Matagorda moeten we over een brug waarvan het middendeel wordt weggevoerd. Hoog daar boven wordt een nieuwe brug gebouwd. Aan het einde van de weg ligt de camping waar we heen willen. Op het terrein worden we opgevangen door een man die ons vertelt waar we kunnen staan. We kiezen voor plek 60 vlak bij het water van de Colorado River. Het is over vieren, nu eerst thee drinken in het zonnetje en dan wandelen we naar het strand. We hebben hier last van muggen. Bij het strand is een pier die helaas is afgesloten (damage door de storm). Half zes gaat de zon onder en dan lopen we terug naar de camper. De vissers blijven rustig vissen. Onze naaste buurman heeft bij de rivier een complete lichtschilderwerper staan die de rivier verlicht tot de overkant, waarschijnlijk om de vissen te lokken. Een reiger smult ook lekker mee. Kennelijk wordt er dan goed gevangen. Eenmaal in camper blijkt dat er vele muggen zijn meegekomen en dat met name Ellie vele muggenbeten heeft. Natuurlijk gaan we op muggenjacht! We slaan er wel meer dan twintig dood. Na het avondeten verslag, foto's overnemen en foto's voor website klaar zetten (geen internet). Tot slot zoeken we samen de route voor morgen uit, we gaan richting Houston en zo veel mogelijk langs de kust, als dit tenminste mogelijk blijkt te zijn door de stormschade.

Dag 15: Donderdag 20 november 2008 Van Matagorda naar Vinton (Louisiana)

Camping: Vinton Kampgrond, gereden 265 mijl, 426 km

Vandaag hebben we de wekker gezet om op tijd te kunnen vertrekken. De zon schijnt wel, er zijn wel wolken, en toch is het snel warm. De wegen zijn vrij rustig en wij zien in dit gedeelte weer verschillende grote olieraffinaderijen. Het landschap is vlak met veel moerasachtige gebieden. Bij Freeport rijden we naar Surfside en zien hier de gevolgen van de zware storm in september jl. Vele daken zijn stuk en bedekt met blauw plastic en er ligt nog steeds veel puin. Nu blijkt ook de weg naar Galveston te zijn afgesloten (wel op eigen risico te rijden). We moeten weer een stuk terug en omrijden. Het is niet anders. Als we de voorsteden van Houston bereiken volgen we weg 6 om later weg 146 te kunnen nemen die ons aan de oostkant van Houston brengt zonder door de stad te hoeven rijden. Het is een drukke weg met vele kruisingen. Bij een brug zien we een bootramp en gaan hier heen om in het zonnetje onze lunch te gebruiken. We krijgen verschillende toeters van passerende vrachtwagens (schijnbaar zien zij dit nooit zo). Eenmaal op de I10 rijden we naar de afslag van Port Arthur waar we willen overnachten. Als we dicht bij Port Arthur komen zien we dat er erg veel planten hopen vanuit de omliggende moeras langs de weg liggen (door de storm uit het water gewaaid). Ook zien we hier schade aan huizen en boten. Gezocht naar de camping, die op/aan het strand bleek te liggen. Op de camping was niemand en in de directe omgeving lag erg veel aangespoeld materiaal. Wij denken dat de camping nog niet bruikbaar is gemaakt na de storm en besluiten terug te gaan en wat verder op het vaste land een camping te zoeken. We gaan richting Orange, onderweg (in Texas) nog een keer goedkoop tanken. Ellie zoekt in het campingboek een camping waar WiFi en propane (gas) is te krijgen. Dit wordt Vinton in Louisiana (8 mile over de grens van Texas). Hier komen we om half vijf aan. De office is pas om vijf uur open, maar een man wijst ons een plek.

Even na vijven gaan we betalen en maken een praatje in de office waar de kerstboom al geheel opgetuigd staat te branden. De vrouw verteld dat het een traditie is om de boom en de buitenlichtjes voor Thanksgivingday (27 nov.) te hebben staan. Vanwege de warmte zetten we alle ramen in de camper open. Voor en na het eten kunnen we via een goede internetverbinding de foto's tot heden op onze website zetten. Verder wat gelezen en dat soort dingen. Later op de avond wordt het fris en gaan de ramen weer dicht.

Dag 16: Vrijdag 21 november 2008 Van Vinton naar Livingston (Louisiana)**Camping: Lakeside RV Park, gereden 203 mijl, 327 km**

Vannacht is het sterk afgekoeld en hebben we harde knallen gehoord op het dak van vallende (beuken)nootjes en je hoort ze daarna van het dak afrollen. Vroeg opgestaan, wat later schijnt de zon door de bomen. Het blijkt, weer door de wind, buiten slechts 10° C te zijn. Dus geen korte broekenweer. We lopen naar de campingwinkel om enkele boodschappen te halen. Wat later, als de camper is losgekoppeld, rijden we de camper naar het propeen station. We vragen onze gastank te vullen, er blijkt 4 gallon gas in te gaan, voor 28 dollar. Dat valt dus mee. Even voor tienden gaan we naar Vinton en gaan daar de weg 90 op. We hebben besloten niet via de I10 te rijden maar op meer "gewone" wegen. Later komen we op weg 190 die we de gehele dag gaan volgen. We komen door grote bospercelen, weilanden en kleine dorpen en een grote stad. Onderweg drinken we koffie (in de luwte van de camper) en lunchen we op een parkeerplaats bij een tankstation (ook in de luwte). Vooral Baton Rouge blijkt flink groot te zijn met erg veel verkeer. Even over half vier zijn we bij de uitgezochte camping. Inschrijven en we worden naar onze plek 142 gebracht. De camper aansluiten is snel gebeurd. Gaan bij het meer over de camping lopen, wel met jas aan. De zon schijnt nog steeds, maar de wind blijft zeer fris. Na de wandeling de tafel gemaakt, deze was onderweg naar beneden geklapt. Verder zitten lezen (in de camper) met een beker thee. Na het eten gaat Ellie haar gevonden zee spullen verder schoon maken. We maken een planning van de laatste dagen, zowel voor de route als het eten.

Dag 17: Zaterdag 22 november 2008 Van Livingston naar Dauphin Island (Alabama)**Camping: Dauphin Island Campground, gereden 186 mijl, 299 km**

Het is wederom een mooie blauwe hemel, wel nog steeds fris door de wind als wij half zeven opstaan. Even voor negenen naar een benzinepomp gereden en naar een supermarkt om nog wat boodschappen te doen. Half tien vertrekken we echt en gaan de I12 East op. Het is wel wat rustiger dan op door de weekse dagen dus schieten we lekker op zonder veel last te hebben van vrachtauto's. Na 5 kwartieren zijn wij in de staat Mississippi en stoppen bij het informatiecentrum. Binnen krijgen we koffie aangeboden en vragen wij of de weg langs de kust is te rijden. Dit blijkt zo te zijn. De weg 90 loopt grotendeels vlak langs het strand. Er worden nieuwe parkeerhavens aangelegd, de wegen worden verbreedt en er is veel nieuwbouw. Want ook hier had de hurricane Katrina huis gehouden. Er is een hele nieuwe brug over een baai gebouwd (de oude was ingestort/weggewaaid). In één van de parkeerhavens bij het strand gestopt en in de beschutting voor de wind ons broodje gegeten. Het stuk door Mississipi is maar ca. 70 mile lang zodat we toch nog vlot de staat Alabama in rijden. Over wat binnenwegen en over een zeer lange brug bereiken we Dauphin Island en rijden we naar de camping die vlak naast de ferry ligt die naar Pensacola gaat. Bij de aanmelding (tegen vieren) worden we voor vanavond in het paviljoen uitgenodigd. We nemen we eerst thee en gaan dan wandelen. Wel een jas aan voor de wind/koude. Over de camping naar het strand en langs het strand naar Oosthoek van het eiland. Het zand is erg wit. Op de kop ligt een fort uit begin 1800, we nemen foto's. Bij de ferry gekeken, vaart om de anderhalf uur, maar neemt vandaag geen campers mee! Wij willen morgen wel mee en dus gaan we morgenochtend kijken of het bord er dan nog staat (vanaf onze camperplaats kijken we naar de ferry aanlegsteiger). Even zitten lezen, koffie gedronken en avondeten. Kwart over zeven zijn we klaar, afwassen komt straks wel. Zoals gezegd zijn wij uitgenodigd in het paviljoen met muziek en dansen. Half acht begint het. De ruimte is een redelijk grote zaal met tafels en stoelen. Iedereen blijkt zijn eigen drinken te hebben meegenomen. Wij worden door de vrouwelijke camping-eigenaar voorgesteld aan de aanwezigen. Verschillende mensen hebben hapjes gemaakt en klaar gezet (voor iedereen). Een zanger zingt cowboy liedjes en verschillende paren gaan enthousiast dansen. Als het muziek is waarop wij ook kunnen dansen doen we dat. Na een dik half uurtje is het pauze. Wij gaan vragen wat wij moeten betalen, 5 dollar (alleen voor de zanger Danny). We worden aangesproken door een mevrouw die

tijdelijk in Frankrijk en Zwitserland heeft gewoond, maar ook in Den Haag is geweest en de verschillen tussen USA en Europa ziet. Woont nu in Canada en gaat in de winter naar deze camping voor de warmte. Dan komt Danny binnen als Elvis. Tot half tien allemaal liedjes van Elvis gehoord en op gedanst. Ellie wil op de foto met deze Elvis en maakt een klein dansje met hem. Tussendoor heeft Jan drinken in de camper gehaald. Het is leuk om zo iets mee te maken, de sfeer is geheel anders, de mensen gedragen zich anders. Weer in de camper doen we alsnog de afwas en spelen we een spelletje op de computer.

**Dag 18: Zondag 23 november 2008 Van Dauphin Island naar Santa Rosa Beach (Florida)
Camping: Grayton Beach SP, gereden 165 mijl, 265 km**

De zon is er wel maar er is ook bewolking. De wind is wel minder geworden en minder koud. Als we ontbeten hebben lopen we naar de ferry (van half tien) en vragen of wij om 11 uur mee kunnen varen (omdat het bordje "Today no RV" wel zichtbaar is). Op zich kan het wel om 11 uur, maar het hangt van het getij en waterhoogte af en dat weten ze pas om 11 uur. Wij besluiten niet te wachten tot 11 uur en gaan omrijden via de stad Mobile. De reis verloopt wel vlot, er is duidelijk minder vracht- en ander verkeer. Bij Mobile rijden we door een tunnel onder het centrum door. Iets later rijden we Florida binnen. We stoppen bij het welkomstcentrum van Florida. Hier zoeken we info over campings en nemen een wegenkaart mee. Rijden naar een lange parkeerplaats (bij het centrum) en eten hier onze broodjes. Het is nog steeds wat bewolkt met daar tussenin de zon. Via de I10 en I110 rijden we naar en door Pensacola naar de beaches. Hier is het duidelijk drukker met veel stoplichten en minder vlot kunnen door rijden. Maar kwart over drie zijn we bij het Grayton Beach State Park (bij Santa Rosa Beach) en kunnen ons inschrijven. Wij krijgen plek 7. Het is een beetje krap om erin te draaien. Als de camper staat drinken we een beker jus en gaan dan wandelen naar het lake en de beach. Het is gelukkig niet koud (wel een vest aan). Of om het meer heen gelopen kan worden weten we niet, want wij zijn het strand opgegaan. Ellie loopt natuurlijk met haar voeten door de zee. Het zand is weer erg wit, maar het strand is wel smal en praktisch zonder schelpen. We lopen heen en weer tot de zon onder gaat (hier om 5 voor 5!). Het is hier nog central time, morgen gaan we de volgende tijdzone in zodat de zon dan weer ongeveer een uur later onder gaat. Het wordt meteen frisser als de zon weg is. Op ons gemak terug gelopen. Thee drinken en Ellie gaat koken en Jan werkt het verslag uit. In de avond de verdere route besproken en gekeken naar campings. Wij komen er niet geheel uit en laten het afhangen van het weer en het verkeer.

**Dag 19: Maandag 24 november 2008 Van Santa Rosa naar Keaton Beach (Florida)
Camping: The Old Pavillon RV Park, 200 mijl, 322 km**

Om half zeven, als we opstaan, is het buiten al licht en er is een klein zonnetje. De ochtenddingen verlopen vlot zodat we even over half negen wegrijden. Wij rijden eerst naar de parkeerplaats bij het strand. Wij gaan nog een keer langs het strand lopen, Ellie houdt nu wel haar schoenen aan. We lopen nu tot aan de grens aan de andere zijde en terug. Het is iets frisser dan verwacht want Jan heeft wel zijn korte broek aangedaan en krijgt frisse benen. Op de parkeerplaats even het zand van de schoenen gehaald en de zeer stekelige kleine bolletjes wat van een grassoort komt. Tegen tien gaan we echt weg uit het park. De zon gaat weg achter de wolken en dit zal praktisch de hele dag zo blijven, maar het is niet koud. Ellie rijdt naar weg 20 bij Freeport. We volgen weg 20 tot onder Tallahassee. Lange rechte wegen met heel veel bossen en weinig huizen. Bij gebrek aan parkeerplaatsen stoppen wij in Blountstown bij een bankgebouw op het parkeerterrein om even wat te drinken en te eten. Hier zijn werkmensen de kerstverlichting aan het ophangen. Weer verder gereden en bij Wakulla ziet Jan een bord met parking bij een oud treinstation. Via een smalle weg komen ter plaatse. Blijkt een grote speeltuin te zijn op het terrein van een oud station. Hier eten we ons broodje en kijken rond. Ook zetten we onze horloges een uur vooruit naar Eastern time (6 uur verschil met Nederland). Omdat het relatief vroeg is en de rit vlot verlopen is gaan we door naar Keaton Beach. Op naar Perry door weer vele bossen. In Perry halen we bij Winn Dixi brood en andere etenswaren en gaan we tanken. Het stuk naar Keaton Beach is nog ruim 17 mile. Bij Keaton Beach zien we weer af en toe een zonnetje. Bij de uitgezochte camping staan vele vaste campers en enkele lege plekken. We zien niemand en het kantoor is dicht. We lopen nu even over het terrein en lezen het briefje op de deur van het kantoor. Kunnen gaan staan op de lege plekken en kiezen voor 22. De achterkant van de camper kijkt nu naar de zee. Jan sluit elektra en water aan. We drinken even wat en gaan wandelen. Maar er is niet veel te zien dan wat huizen zodat we besluiten terug te gaan en in de nu schijnende zon te gaan

zitten lezen. We spreken even kort met onze burens. Als de zon onder is wordt het snel donkerder en killer. We bergen de stoeltjes op en Ellie zet thee. Met onze thee gaan we toch nog even buiten zitten en om naar rode luchten te kijken. Na het avondeten een camping voor morgen gezocht. Verder alle foto's klaar gezet voor de website.

Dag 20: Dinsdag 25 november 2008 **Van Keaton Beach naar Dunedin (Florida)**
Camping: Dunedin RV Park, gereden 180 mijl, 290 km

De zon schijnt als we wakker worden, er zijn wel wat wolken. In bed liggend kunnen we naar de zee (De Golf van Mexico) kijken en zien dat het water wat verder weg ligt, het is eb. Na het ontbijt staan we met een beker koffie buiten te praten met onze burens die in Jacksonville wonen. Nu de gastdame van de camping thuis is kunnen we gaan betalen en krijgen we de internetcode. Jan gaat de uitgezochte foto's meteen uploaden naar de website. Nadat alles van de camper is losgekoppeld gaan we op weg. Terug naar weg 19. Onderweg stoppen we bij een parkje naast de Suwannee River. Gaan via een steiger naar de rivier. Bij de camper nemen we wat te snoepen en te drinken en gaan in de zon zitten lezen. We gaan verder naar een parkje bij de Withlacoochee Bay Trail. Een prachtig onderhouden parkje echter met nauwelijks gebruikers. Ook hier in de zon zitten eten en lezen. Dan het laatste stuk naar Dunedin aan de Alt 19. We komen o.a. door Tarpon Spring. De uitgezochte camping komt (te) snel in beeld en kunnen niet op tijd links afslaan. Jan rijdt even door en draait om bij een zijstraat. Op de camping ingecheckt. Krijgen plek 76, blijkt een zeer smalle plek tussen bomen te zijn. Het achteruit er in rijden is even erg lastig. Gaan in de zon thee drinken. Achteraf voelen wij ons niet erg thuis op deze camping die vooral bevolkt wordt door vaste gebruikers. Lopen (een half uurtje) naar de winkel Dollar General en kopen o.a. bruine suiker. Inmiddels is de zon onder gegaan en lopen in het donker terug naar de camping. Na het eten de was in Laundry gedaan. Jan blijft er bij zitten en Ellie gaat afwassen en koffie zetten. Later komt Ellie met de koffie naar de Laundry. In de avond (via internet) gezocht naar de Moturis vestiging in Kissimmee en naar campings.

Dag 21: Woensdag 26 november 2008 **Van Dunedin naar Port Richey (Florida)**
Camping: Suncoast RV Resort, gereden 29 mijl, 47 km

Vandaag zullen we niet veel reizen dus slapen we uit (gingen door het zoeken naar campings ook te laat naar bed). De zon schijnt, maar het blijkt nog wel fris te zijn. Achter de camper komt de zon door de bomen heen en daar zetten wij onze stoeltjes neer en drinken koffie. Na de koffie gaan we ons reisvaardig maken. Het uitdraaien uit de campingplek met de camper vereist langzaam rijden. De weg naar het Honeymoon Island legt om de hoek! Er is maar één weg naar het eiland en deze eindigt in het State park. De toegang kost \$ 5,00. Er zijn een aantal flinke parkeerterreinen, wij nemen de verste omdat hier ook de naturetrail begint. We hebben onze korte broek al aan, een vest is niet nodig, maar we worden bij de camper door een gepensioneerde piloot in lange broek aangesproken. Hij kijkt naar onze korte broek en vraagt waar wij vandaan komen omdat hij het toch nog koud heeft in zijn lange broek! We gaan eerst zuidwaarts langs het strand wandelen. Vinden mooie schelpen en stukken van spons (plantaardig). Het zand is wel weer wit te noemen. Weer terug bij de camper gaan we (uit de wind) in de zon zitten lezen en wat later ook eten. Na het eten lopen we de nature trail. Dit is een gebied waar de Ospreys (visarend) woont, maar ook volgens de folder en borden een uilsoort en twee soorten ratelslangen. De visarenden zien wij inderdaad in de (kale en dode) bomen zitten. Wij zien ook verschillende (lege) nesten. De andere dieren zien wij (gelukkig) niet. We lopen wel door een bos met vele hoge bomen en de speciale Florida "palmboomen". Circa 2 mile gelopen. Weer bij de camper nemen we de laatste jus te drinken. Gaan weer langs het strand lopen, nu naar het noorden. Het is wat frisser geworden door de wind en nemen wel een vestje mee. Ook hier vinden we nog wat mooie schelpen. Weer terug bij de camper zet Ellie thee en Jan pakt de stoeltjes + boekjes en we gaan op het strand zitten achter een boomgroep (uit de wind). De zon is een beetje weg. Kwart over vier breken we op en rijden rustig van het eiland af en steken door naar weg 19. Hier is het zeer behoorlijk druk met het verkeer. Als we overgestoken zijn draaien we meteen een parkeerplaats in bij Publex om nog wat drinken te kopen. Het is erg druk op de parkeerplaats, waarschijnlijk dat mensen nog snel wat willen kopen voor morgen "Thanksgeving day". Weer terug op de 19 gaan we naar het noorden, naar Port Richey. Het is erg druk en het is voor ons wat onduidelijk waar we precies rijden en waar we moeten zijn. We weten wel dat wij na weg 54 maar voor weg 52 in Port Richey

moeten zijn. Het wordt inmiddels al wat donkerder. Jan schuift steeds meer een baan op naar links en Ellie ziet een bord van een camping, gelukkig kunnen we er af en zijn de andere banen (3) net even leeg zodat de oversteek snel gaat. Even draaien naar de ingang van de camping en ons aanmelden. Kantoor is gesloten (maar na vragen is er toch iemand). Krijgen plek 11 en betalen. Zetten de camper op de plek en moeten aan één kant de blokken onder de wielen zetten. Jan sluit water en elektra aan en Ellie gaat het avondeten klaar maken. Na het eten verslag maken en opruimen. Foto's uitzoeken voor de website.

Dag 22: Donderdag 27 november 2008 **Van Port Richey naar Kissimmee (Florida)**
Camping: Orange Grove Campground, gereden 103 mijl, 166 km

Vandaag is het Thankgeving'sday. Voor de Amerikanen een belangrijke vrije dag. Zo zijn alle winkels dicht, ook bv. de Wall-mart en Publix. Maar ook de bedrijven zijn gesloten. Vandaag rijden er geen vrachtwagens. Slechts een enkele winkel en de benzinepomp is open. Op sommige campings is de office gesloten (nacht aanmelding) of geopend tot bv 4 uur. Op de weg zie je dan ook alleen personenauto's (het is toch druk). Het doet voor ons een beetje onwezenlijk aan om die enorme parkeerterreinen bij de shoppingscentra leeg te zien staan. De meeste scholen zijn deze week gesloten. Voor de Amerikanen begint vandaag Holiday (tot na de kerst).

Vandaag schijnt de gehele dag de zon, 's morgens nog wat fris, in de middag warm. Op ons gemak alles gedaan. Koffie in het zonnetje zitten drinken. Tien uur vertrekken we. Jan rijdt de camping af en de weg 19 is nu heel rustig. Het is even zoeken naar een pompstation maar we vinden er één voor we het platteland op gaan. Na het tanken gaat Ellie rijden over weg 52 naar Dade City en dan verder naar Lakeland. We komen nu wat meer door het landelijk gebied van Florida. We willen wel eerder stoppen maar daar is geen gelegenheid voor. Bij een gesloten Taco (eethuisje) kunnen we nu wel even stoppen om wat te drinken en even naar het toilet te gaan. Jan gaat nu rijden en wij zijn bijna op de I4 naar Orlando. Op de I4 is het inmiddels druk met alleen personenauto's. Zullen die allemaal ergens op visite gaan? Bij een rustplaats 15 mile voor Orlando gestopt en hier, heerlijk, in het zonnetje zitten eten. De afslag naar de weg 192 door Kissimmee is daarna snel bereikt. We hadden al eerder uitgezocht waar we ongeveer heen moeten, het is in de praktijk toch nog verder. We zien de Motoris locatie liggen, komen langs de KOA (vinden we veel te duur) en bereiken om twee uur de afslag naar de Old Vineland road. Hier ligt de camping Orange Grove Campground. We kunnen ons nog aanmelden en krijgen plek 58. Het is niet druk op camping, veel vaste klanten. Nadat de camper staat, even wat fris drinken en dan gaan we wandelen. Naar de hoek waar een shoppingcentrum is en waar een oversteek mogelijk is naar een benzinepomp. We lopen nog even wat verder naar Shell World. Deze winkel is wel open en we lopen door de winkel met zeer veel soorten schelpen en souvenirs. Weer terug naar de camping om in de zon te zitten met een boek en thee. Later ontdekken dat we te weinig fleswater hebben. Jan loopt naar de benzinepompwinkel om dit te kopen (en een biertje). Ellie begint intussen met schoonmaken en inpakken. We eten wat aan de vroege kant, na het eten verder met inpakken en opruimen. Ingepakte koffers achterin gezet, de rest doen we morgenochtend. Nu even ontspannen met een boek.

Dag 23: Vrijdag 28 november 2008 **Van Kissimmee naar Orlando (Florida)**
Naam hotel: Best Western Airport Inn
Totaal gereden 3236 mijl, circa 5207 km

Half zeven gaat de wekker af. Het wordt vandaag weer een zonnige dag en warmer dan de voorgaande dagen! Na het ontbijt de laatste spullen ingepakt, Ellie doet nog het een en ander schoonmaken in de camper en Jan vult water en dumpst het vuile water. Ellie haalt koffie bij de office (en geeft wat overgebleven spullen) die we in het zonnetje op de bank (want de stoeltjes zijn ingepakt) opdrieken. Met de camper naar het gasstation van de camping gereden om de tank weer geheel te laten vullen. Afgerekend en we vertrekken om 10 uur. Nu nog de laatste benzine tanken. Bij het eerste pompstation hebben ze geen 89 benzine dus rijden we naar een volgende. Gooien de tank helemaal vol. Dan naar Moturis. Moturis zit op een locatie van Campingworld. Een groot terrein met ook een aantal reparatie garages. Binnen worden we geholpen door een vriendelijke meneer. Onze papieren zijn er (nog) niet, maar Jan biedt aan zijn papieren te halen, dit is prima. Rondje op en in de camper gemaakt. Alles wordt in orde bevonden. Wij hebben duidelijk meer mijlen gemaakt (736) dan was inbegrepen. Dit wordt verrekend met de borgsom. Er komt nog een echtpaar de camper inleveren, ondertussen halen wij de koffers uit de camper. Er wordt voor ons

een taxi gebeld die wat later aankomt. Moturis betaald de taxi cash (\$ 50,- voor de rit en \$ 10,- voor de chauffeur), wij worden op ons verzoek naar het hotel gebracht. Om goed 11 uur worden we voor de deur van het Best Western Airport Inn afgezet. Het inchecken verloopt snel en wij krijgen een kamer op de 5^e verdieping met een kingsize bed en met een aardig uitzicht. We zetten de spullen neer en Ellie zet koffie en wij kijken naar buiten om een beetje bij te komen. Ellie gaat bij het buiten zwembad kijken, dit blijkt niet verwarmd maar er zijn wel ligstoelen waarop gezond kan worden. Dit gaan we doen, Ellie zonnen en Jan lezen (wat meer in de schaduw). Kwart voor twee gaat Jan naar de kamer om brood klaar te maken en Ellie komt wat later (de zon is inmiddels weg bij het zwembad).

Brood eten en thee drinken. We maken ons klaar om naar de "Florida Mall" te gaan. Bij de balie gevraagd naar de looptijd (45 min.). We gaan op pad, het is wel warm. Praktisch gesproken loop je langs een snelweg van 2x3 banen met een flinke vluchtstrook. Onderweg komen we fietsers tegen en later nog enkele wandelaars. Wij ontdekken dat er ook een bus rijdt en willen opstappen maar zijn net te laat bij een halte, eerst nog gewacht en toen toch maar doorgelopen. Al met al 1 uur onderweg geweest. We lopen "Target" in en kijken naar het e.e.a. Kopen eerst drinken en drinken dit buiten op een bankje op. Dan gaan we nog wat kleine spulletjes kopen. Voor de terugreis gaan we naar een bushalte en wachten (gelukkig niet lang) en reizen met de bus terug (2x\$1,75). Bij het hotel met de hotel-computer (met printer) gaan we eerst onze terugvlucht inchecken. Dit lukt prima, hebben zelfs stoelen kunnen veranderen tot bij het raam. Nemen koffie mee naar de kamer. Op de kamer even zitten lezen c.q. een computerspelletje gespeeld. Dan gaan we eten bij het naast liggende "Wafelhouse". Nemen iets met vlees en sla en hasbrouwn. Prima en niet duur. Klein ommetje gelopen, zelfs met je vest open is het een heerlijke temperatuur. In het hotel kijken we op de hotel computer (via Live) of er nog bericht is van de kinderen. Van Manon is er iets gekomen voor a.s. zondag. Op de kamer gaat Ellie de koffers goed inpakken en Jan maakt het verslag.

Dag 24/25: Zaterdag 29 november 2008

Van Orlando naar Velsbroek (Nederland)

Gisteravond hebben wij de tijd voor het wegbreng busje naar het vliegveld gevraagd voor 9 uur, met andere woorden wij hebben ruim de tijd. Staan half zeven op en gaan na onze douchen en aankleden, beneden ontbijten. Op zich genoeg, thee, jusje, Ellie bakt een wafel voor ons, geroosterd brood en een soort corn flakes. Tot slot nemen we koffie mee naar de kamer. Op de kamer de laatste zaken ingepakt en op ons gemak de koffie opgedronken zodat we tien over half negen al naar beneden gaan. In de hal blijkt dat wij al meteen weggebracht kunnen worden met het busje zodat wij nog voor negen uur op het vliegveld zijn! Nu de twee koffers en de tas inchecken (en afgeven) en wij zijn bijna klaar. Hoewel het buiten mooi warm weer is en het lekker zou zijn om nog een half uurtje hiervan te genieten, nemen wij geen risico en gaan, nadat we langs de winkeltjes zijn geweest, naar de security. Hier ging het nog vrij vlot. Er waren nu meer voorzieningen om je spullen (zoals de laptop) weer in te pakken en je schoenen aan te doen (stoelen en banken). Dan met de shuttle naar de goede pier. Hier kopen wij een beker koffie en een koek. Uiteraard is het ook leuk om naar de verschillende passagiers te kijken. Er zijn relatief veel kinderen met veelal Disney spullen. Kennelijk hier op vakantie geweest tijdens deze Thanksgeving week. Onze vlucht naar Washington gaat via TED. Ons vliegtuig is nu 2x3 stoelen en vertrekt keurig op tijd. In even twee uur (één drankje gehad) zijn wij in Washington. Nu hebben wij ruim de tijd en lopen de enorme lange hallen door en gaan ergens zitten om ons meegenomen broodje op te eten. Lopen daarna weer verder en komen Nederlandse mensen tegen die wij eerder zagen en even gesproken hebben. Hij nodigt ons uit om koffie te drinken en even lekker te kletsen. Aardige mensen, hebben net een flat in St. Peterburg gekocht. Hebben adressen uitgewisseld. Kinderen een SMS gezonden dat wij op tijd gaan vertrekken. Inderdaad vertrekken wij op tijd, 17.55 uur. En komen ook volgens planning aan in Amsterdam. De vlucht is goed verlopen, weinig geslapen, rommelig gegeten en af en toe last van onrustige lucht. Vandaag worden we door Remco met onze kleinzoons opgehaald. Het is net boven de 0°C, wij zijn weer in Nederland en half tien in de ochtend zijn we thuis!

Algemene informatie:

De camper J29 heeft achterin een twee persoonsbed met een krappe loopruimte naast en voor het bed. Het bed is wat aan de korte kant (188 cm) maar wel breed genoeg. Verder is er in de camper een zeer goede douche ruimte (en natuurlijk een warmwater voorziening) en een aparte toiletruimte (met wastafel en spiegel). Omdat wij elke dag op een camperterrein zowel elektriciteit als een wateraansluiting hebben konden wij dagelijks gebruik maken van onze 'eigen' toilet/douche voorziening.

Omdat wij veelal campings uitzoeken welke zijn gelegen in natuurgebieden, is het kunnen koken/bakken in de camper een must. Het keukendeel heeft drie gaspitten en twee spoelbakken, maar het aanrechtgedeelte is erg krap en slecht te gebruiken door de L-vormige opstelling.

De ochtenden en avonden waren in deze tijd van het jaar in het algemeen fris te noemen en hebben dus de verwarming gebruikt. Al met al hebben wij in deze drie weken voor circa \$ 48,- butaangas verstoekt.

Deze camper had een benzineverbruik van gemiddeld 1 liter op 3,8 km! De gemiddelde benzineprijs was omgerekend € 0,50 per liter.

Voor de staanplaats op de campings betaalde wij van \$ 15,- tot \$ 38,- maar gemiddeld genomen tussen de 20 en 28 dollar.

Ten aanzien van internetverbindingen is de situatie zeer wisselend. Soms heeft de camping Free WiFi, dan kan zonder beveiligingscode onbeperkt ge-internet worden (bij voldoende signaal), soms eveneens Free WiFi maar met een beveiligingscode (vaak lastig in te stellen via een providerwebsite) en soms betaald WiFi en soms geheel niets aan internet (meestal bij natuurcampings). Een enkele keer kan op de camping een (onbeveiligd) WiFi signaal worden opgevangen van een medecamper (die hier dan voor langere tijd staat) waar dan gebruik van gemaakt kan worden.